Lemnius, Simon
Lutii Pisaei Iuvenalis
Monachopornomachia

PT
1743
L54M6
1539a

FT
703
L5uM6
1959

LVTII PI=

SAEI IVVENALIS MONACHOPOR= NOMACHIA.

DATVM EX ACHAIA

Olympiade nona.

BIBLIOTH.PALAT.VINDOBON.

AD CE-

LEBERRIMVM, ET FA-
mosißimum dominum, Dominum doctorem Lu-
therum, sacrarum Ceremoniarũ renouatorem,
causarum sorensium administratorem, Archi-
episcopum Vitebergensem, & totius Sa-
xoniæ primatem, per Germaniam
prophetam, Lutij Pisæi Iuue-
nalis Monachoporno-
machia.

AD LVTHERVM.

PAcis pernities, & causa Luthere tumultus
O & Saxonicæ perfide præses aquæ
Qui regis indoctum fallax sine iure popellum,
Quiq; tuo clarum crimine reddis opus.
Saxonicasq; tenes urbes, & cogis ad arma.
Et tibi Leucorium subijcis ipse tuum.
Qui uacuos culpa damnas, soluisq; nocentes.
Quiq; reos falsa iudicis arte premis.
Persequerisq; pios insigni fraude poëtas,
Et qui castalias pellis ab urbe Deas.
Qui toties captos iugulasti mille colonos.
Et toties reparas horrida bella manu.

Cuius & auſpitijs ſudarunt ſanguine foſſæ,
Et rubeos riuus unda cruenta dedit.
Ac toties patrijs arſerunt ignibus arces,
Pertulit & tantum Teutonis ora malum.
Si tibi pauliſper ceſſant conuitia linguæ,
Et uacat à cunno mentula forte tuo.
Accipe nõ læto precor hæc mea carmina uultu,
Quoſq; dedit luſus Pieris ipſa lege.
Triſtia cum dederint noſtræ ſolatia Muſæ,
Et poterint uerſus diſplicuiſſe mei.
Tum meliora tibi, tum candida crimina noſces,
Inceſtuſq; leges piguora chara tui.

CVPIDINES.

Has aperite fores. Heus, Heus tu ianitor aulæ?
Accipiant Veneres hoſtia nota ſuas.

IANITOR LVTHERI.

Quis pulſat? Cup. blandæ ueneres, luſuſq;, iociq;
Iſtius & riſus dælitiæq; domus.

IANITOR LVTHERI.

Et Venus, & Veneris comites molleſq; puellæ,

Hæ

HONACHOPORNOM.

Has poterunt tuto si libet ire uias.
Ite precor gratæ ucnictis nempe Luthero.
Quid Venus ipsa petis, quis chorus, unde ue- Luther.
(nit?

VENVS.

Saxoniæ uates clarissima fama per oras,
O & Lampsiaci pars studiosa chori.
Si placet hos lusus dabimus, laudesq; canemus.
Incipe delitias si cupis ipse tuas. Luther.

VENVS.

Vrbis Niniacæ Nymphæ, Cypriq; puellæ,
Quæq; Paphi nuptæ me coluistis ope.
Dicite Saxonico uati iam dicite carmen,
Quelibet Albiacas iam meditetur aquas.
Iam blandæ uoces resonent, cytharæq;, lyræq;,
Adferat & uarios Barbitos ipsa sonos.

BABYLONIDVM ET CYpridum cantus.

Belli fama nitens Io Luthere,
O sor pacis atrox Io Luthere.
Furis motor atrox Io Luthere.

Turmæ fusor atrox Io Luthere.
Qui pugnas renouas Io Luthere,
Armorumq; doces Io Luthere
Causas, scriptor atrox Io Luthere
Primates laceras Io Luthere,
Et reges laceras Io Luthere,
Clamas Cæsareos Io Luthere
Saccos cimicis ergo Io Luthere.
Iam dicas & Io Io Luthere.
Horum es causa malorum Io Luthere.
Bellum stridet atrox Io Luthere.
Cœlum Astræa petens Io Luthere,
Et pax diffugiunt Io Luthere.
Incestus nouus hic Io Luthere
Author concubitusq; Io Luthere.
Hic inter monachas Io Luthere.
Et mœchas habitas Io Luthere.
Istos accipias Io Luthere
Donamus tibi quos Io Luthere
Lusus, & Veneres Cupidinesq;,
Et cunni uacui leues querelas,
Et uuluas tibi, mentulasq; sacras,
Vxorumq; sales, libidinesq;,
Flammas, lampsiacas fututiones.
Ergo delitias, salesq; cunni
Istos accipias Io Luthere.

MONACHOPORNOM.

Dum cunnos ita amas Io Luthere
Quos tu lingis atrox Io Luthere.

CVPIDO AD INCONcessum Hymenæum.

Nunc Hymenæe faces, lectos flammasq; iugales
Profer, & incestus iunge Hymenæe tuos.
Dá monachã monacho, uctitas et concute tædas.
Impius insolitos pone Hymenæe thoros.

HYMENAEVS INCONCESSVS.

Heus tu qui tetricos circumfers sponse cucullos,
Et monachæ flammis urceris ipse tuæ.
Incipe non sanas monachæ recitare fauillas,
Vt pateat uctitis ista querela thoris.

DE NVPTIIS LVTHERI & Cattæ Monachæ.

O Hymenæe ferox, infœlix pronuba Iuno, Lutherus.
O Veneris gelidæ uos sine luce faces.
Quàm male uelocis mihi tela cupidinis ardent,
Tincta lycambæo nempe cruore madent.

L. PISAEI IVVENAL.

Infœlix bubo thalamis ululabit in istis,
Et ferale canet noctua carmen auis.
Ipsa Venus nostros etiam deflebit amores,
Et Dryas hoc lecti monte quæretur onus.
Ite cito chari procul hinc uos ite ministri.
Hæc loca sola petit cura, dolorq; sibi.
Sed loca sola refert fugias præceptor amoris.
Ergo meos socios candide serue uoca.

AMICI LVTHERI.

O mihi curarum pretium non uile mearum,
O decus æternum, præsidiumq; meum.
Tristia quid rursus suspiria pectore ducis?
Guttaq; luminibus quid cadit ista tuis?

LVTHERVS.

Hei mihi quod prosunt nulli medicamina flãmæ,
Hei mihi quod uacuo pectore regnat amor.
Quid tibi nobiscum Veneris scelerata uoluptas
En etiam in mœstos peruenit illa thoros.
Tolle tuos arcus, extingue Cupido fauillas,
Ignis enim sacros non decet iste uiros.
Vror, ut ardescunt cæratis sulfura tædis,
Perlustratq; leues candida flamma casas.

Vos

Vos date consilium, uos & solatia flammæ.
Si qua uia, est nostris ista terenda rotis.

AMICI.

Nõn est turpis amor, non est puto crimen in illo,
Sit grauis ille licet, sed medicamen habet.
Summa petit sæuus Veneris plerumq; cupido.
In summo stantem te quoq; torquet amor.
Iste Deas petit, iste Deos, Heroas & iste,
Iste regit terras, iste gubernat aquas.
Rara quidẽ uirtus, quã non Venus ipsa fatigat,
Ah furiosa Venus subiacet ista tibi.
Quem non aligeri tetigere cupidinis arma.
Non ulli parcunt tela cupido tua.
Et Ganymedæos Iuno deflebat amores,
Iuppiter Iliacos dum fouet ipse sinus.
Torserat & Phœbũ Daphne fugitiua sequẽtem
Et nunc laurigeras diligit ille comas.
Continuit calamos memorem Ladonis ad amnem
Dum Syringa sibi Pan tenuisse putat.
Leucothoen Titan, sed amauit Cypris Adonem,
Arsit in Oebalios pulcher Apollo sinus.
Aequoreos etiam tu nosti forsan amores.
Et sensit flammas uirgo Diana suas.
Quid Cybeles ignes dicam Cybelesq; furores,
Idæus resonat iam quoq; collis Atyn.

Heros arsit Hylan posito Tyrinthius arcu,
Herculea fusos torsit & ille manu.
Ereptamq; sibi Bryseida fleuit Achilles,
Pro Clypeo molles sumpsit & ipse lyras.
Succinctam scytica dilexit Amazona pelta,
Aemonijs toties qui superauit equis.
Regnatorq; Asiæ tota Babylone subacta
Pensa puellarum Sardanapala dedit.
Inter triginta solitus recubare puellas
Augustus dominam spreuerat ipse suam.
Parce tuis igitur nunc parce Luthere querelis,
Quod nimis ipse tibi forsan habebis, amas.
Si qua placet nostras tibi forte puella per urbes,
Filia sit regis nempe futura tua est.

LVTHERVS.

Quod queror est aliud, res est secreta, grauisq;.
Heu patet in curas arca lata meas.

AMICI.

Si quid tu fratri, si quid modo fidis amicis,
Et tibi si ueras credis amicitias.
Quicquid habes isti fidei committe tuorum,
Fiat ut hac leuior cura dolorq; tuus.
Impartire tuas uexate Luthere querelas,

Officit

Officit in tacito condere mœsta sinu.
Sæpe fuit sotius fortem solatus Vlyssem,
Sæpe Menœciades sublcuat Aeaciden.
Sæpius insanum Pylades confirmat Orestem,
Sæpe soror fratrem sanat & ipsa suum.
Tristitiam demunt solatia fida querentis,
Et lachrymas tollent hæc mea uerba tuas.
Consilio curas, referas, sanabimus istas,
Pectoris & mœstum tristis abibit onus.
Me telum Veneris uolucrisq; Cupidinis urit, Lutherus.
Ac requies flammis non uenit ulla meis.

AMICI.

Ergo tu celebres tædas, licitosq; Hymæneos,
Legitimosq; salax ingrediare thoros.
Scilicet est melius lectos subijsse iugales,
Quam tibi sollicitus pectus adurat amor.
Hoc tibi testatur diuini pagina libri,
Quin tibi si nescis hoc quoq; Paulus ait.

LVTHERVS.

Istuderat quod me dudum uexauit amantem.
Concessas dæmon impedit ipse faces.
Impedit ille tibi, nunquid datur ergo potestas Amici.

Vt sol.

L. PISAEI IVVENAL.

Vt soluat licitos ille ligetq; thoros.

LVTHERVS.

Sollicitat totum miseros sine fine per orbem.
Nunc struit & fraudes, insidiasq; mihi.
Hei mihi quod cogor meretricē ducere turpem,
O Hymenæe feras concutis ipse faces.
Mænadas heu tædas iussisti ferre iugales.
Bubo canet nobis lugubre carmen auis.
Mœsta mihi uolucris thalamis ululabit in istis,
Et tuus ô Progne sic Hymenæus erat.

AMICI.

Ecquid sana refers nobis hæc uerba Luthere,
Dum sic insanis non sapis ipse mihi.

Lutherus. *Si saperem non ulla meæ solatia menti,*
Nec peterem curæ dulce leuamen ego.

Amici. *Coniugium narras meretricis nempe maritæ,*
Inuitos mœstus conquereriſq; thoros.

LVTHERVS.

Quę edant uestalis me cogit nupta puella,
Sollicitatq; thorum, sollicitatq; fidem:

Sæpe

Sæpe mihi fuerat uestali ueste fututa,
Incestuq; prius cognita sæpe fuit.
Coniugiumq; simul temerarius ipse fututæ
Pellicior toties, hanc quotiçs futui.
Nunc miser experior multos futuisse, sed ipse
Solus dona dedi, coniugijq; fidem.
Vult mihi uestalis monacho iam nubere cunnus,
Mille fututores passus ut ille fuit.
Quæ tamen ista fuit, cuius tu senseris ignes, **Amici.**
Cuius & incendas pectus amore tuum.
Est quædam monachas inter celebrata puellas, **Lutherus.**
Quæ genus à Parijs nobile iactat auis.
Dic nomen. Luth. forsan si nestis Catta uocatur **Amici.**
Dum sequitur Cattos hoc bene nomẽ habet.

AMICI.

Ista ne, quam toties tetricis futuere cucullis,
Qui sibi cæcelos lata per arua legunt?
Mille fututores totics quæ passa recensct,
Hei mihi si nupta est ista puella tibi.
Improbus ille quidem, qui Laida ducere posset,
Thaidos & turpes uellet inire thoros.
Dij prohibete nephas, crimẽ prohibete Lutheri,
Ne scelus hoc nostrum possit adire chorum.
Vos date consilium, sacro succurrite nati,

Ne sor-

Ne forſan latius dedecus iſtud eat.
Hac eſt inſignis ſi neſcis urbe puella,
Quæ ueteres auget ſpes & alumna lares.
Hanc tibi connubio primis, ſtiabimus annis,
Et locuples magnas quæ tibi iungat opes.
Hanc uolumus ducas, ſi quid petet illa refuta,
Promiſiſſe nega, teq; dediſſe fidem.

LVTHERVS.

Profuit hoc multis, & me quoq; forte iuuabit.
Ipſe ſequar dotes, conſiliumq; ſequar.
Sparge marite nuces, uirides et ſpargite frõdes.
Pronuba luno feras tuq; Hymenæe faces.
Nunc Hymenæe ueni thalamos initure iugales.
Illuſtrent tædas limina læta ſuas.
Sponſa mihi propera, ſponſæ properate parẽtes
Spargite fronde domum, ſpargite flore lares.
Tuq; ueni nexis formoſa puella corollis,
Et puer, & iuuenis cinctus uterq; roſis.
Clamet Io Hymenæe ueni, geminaſq; ſorores
Adducat niueo Gratia læta ſinu.
Feſta dies uenit, uos carmina dicite Muſæ.
Ingrediar caſtæ uirginis ipſe thoros.

IONAS.

Huc

Huc monachas currus bini uexere puellas,
Quarum sanguineus denotat ora rubor.
Perfudere genas commixti lacte colores,
Non secus atq; aurum eluſile ſignat ebur.
Quas inter nituit cultiſſima fœmina nymphas,
Vera loquor, uideas, huc uenit illa tibi.

CATTA.

Perfide ſperaſti te fallere poſſe Dionem,
Et quos addebas in tua uota Deos.
Ipſe fidem frangis, noſtros & tollis amores,
Extinguis tædas, coniugijq; faces.
Cum periure tua rapuiſti fraude pudorem,
Eſſe negas iſtam coniugis ipſe fidem.
Et per te Parios infamia prima penates,
Et per te Cypris fœda ſequuta fuit.
Et tibi uirgineum donaui ſola ruborem,
Crimine te potui demeruiſſe meo.
At tu non licitos Veneris modo perfide lectos
Quæris, & amplexus, effugis ipſe meos.
Iamq; faces uetitas, inconceſſoſq; Hymenæos
Fraude paras, noſtri non memor ipſe thori.
Vt me tu fallas, poteris non fallere Diuos.
Et quos iuraſti perfide ſæpe Deos

Luthe-

LVTHERVS.

O ſtygijs dudum progreſſi dæmones aruis,
O & luctifico Perſephoneia ſinu.
Mœnades ô triſtes, ô intempeſta Megæra
Concute dira faces, concute dira comas.
Verſor ego rurſus ſæuas Acherontis ad undas,
Ad ſtygios iterum diſpatior; lacus.
Me cinctas furijs mallem uidiſſe puellas,
Quam ſacram totics me futuiſſe mirum.

IONAS ET AMICI.

Inter ueſtales pulcherrima Catta ſorores,
O & ueſtalis fama decuſq; togæ.
Si potes hos tantum petimus dimittc furores,
Quære alios coniunx ſi potes ipſa thoros.
Quidam diuitijs, & nobilitate ſuperbit,
Iactat & antiquo nomine diues auos,
Hunc tibi iungemus, modo tu dimittc Lutherum,
Eſſe nega rurſus quam dedit ille fidem.
Et te non unquàm iacta futuiſſe Lutherum,
Nec peni cunnum ſuppoſuiſſe ſuo.

CATTA.

Ille meos dum uiuo ſibi ſeruabit amores,

Qui potuit primus conſeruiſſe femur.
Et qui pro rapta mihi uirginitate puellæ
Dixit habe noſtros & ſine fraude thoros.
Donec et hoc tempus, dulceſq; peregimus, annos,
Sint mihi legitimæ pectora iuncta fide
Ipſa dabis coniunx ueneris mihi gaudia ſola,
Sola dabis coniunx oſcula blanda mihi.
Ergo perpetuo mihi iunctus amore Lutherus,
Me ſibi legitima ſeruet ametq; fide.
Aut mihi ſit coniunx dũ uiuo nempe Lutherus,
Aut mihi non alius tangat, ametq; thoros.

LVTHERVS.

Me ſæuus Pluto, me uexant dæmones omnes.
Heu decoris fraudes, inſidiaſq; mei.
Pluto meo triſtis nempe inſidiatur honori,
Nominis & noſtri dedecus ille parit.
Cocytumq; puto, emiſſas Phlegetontis et undas,
Et penitus ſtygios huc fluitare lacus.
Mœnadas, & dæmon furioſas miſit Erinnes,
Sollicitat noſtras Tiſiphoneia domos.

IONAS.

Commutemus Io ſponſas, tædaſq; iugales,

Quæq; prius sensit, diligat illa uirum.
Si dedit ipse fidem, si uult hæc esse marita,
Et sibi promissos poscit inire thoros.
Ne res perueniat nostros fortasis ad hostes,
Neue sit ista noui causa reperta mali.
Illaq; discurrat nostras furiosa per urbes,
Fiat & hic populi publicus ore reus.
Est melius ueterem forsan retinere puellam,
Quàm scelus illa furens multa per ora ferat.
Vt tamen hoc aliqua facinus ratione prematur.
Proderit has nobis forsitan ire uias.
Attulit ut dixi duplex quadriga puellas,
Insula quas sacrum texerat ante caput.
Quilibet è nobis uxorem deligat unam.
Legitimos etenim præstat habere thoros.
Fiat id, ut nostri seruetur fama Lutheri.
Neue per ora uirum dedecus istud eat.
At nunc sit monachas labor exonerare puellas,
Det uacuas cunnis currus uterq; rotas.

HYMENEVS LVTHERI & Cattæ Monachæ.

Ah scelus, ah facinus flores quid spargitis istos,
Lætaq; quid frustra gramina limen habet.
Iungitur incestu monachi sacrata puella.

Execror

Execror hos lectos, execror ipſe focos.
Dicat Hymen nemo, connectat nemo corollas,
Et foueat tales Gratia nulla thoros.
Peruolitetq; domum ferali carmine Bubo,
Triſtius & quiddam deuia canet auis.
Infœlix uolucris thalamis ululabit in iſtis,
Luctificas quatiet Mænas & ipſa comas.
Et Venus, & totis ibunt Babylonides aruis,
Vt cuſtodis agri Lampſaca feſta colant.
Et laſciua ſuis celebrent conuiuia menſis,
Inceſtuq; ligent corpora bina ſuo.
Pollue te menacho, te pollue ſacra puella,
Pollue concubitu teq; tuoq; tuo.
Hinc etiam maneat ſeros ea fama nepotes,
Quæ non legitimas extulit ante faces.
Sic ego ueſtales inceſtu iungo maritas,
Dum uetitos cunnos mentula ſacra petit.

AD LECTOREM.

Nunc mea Lampſatio laſciui pagina uerſu.
Pugnaq; ſit uuluis, pugnaq; teſticulis,
Ipſe Lutheranos ſtatui committere cunnos.
Ipſa Luthera ualet mentula nempe parum.
Ne rigida pulſes uereor tibi pallia uena,
Dum legis hos uerſus, dum legis iſpe iocos.

L. PISAEI IVVENAL.

AD MATRONAS.

Vos procul hinc etiam uos hinc discedite nuptæ,
Quas tenues uitæ, quas stola longa tegit.
Ludimus ista suis, quæ norunt scripta maritis,
Quæ legis Albiacæ scripsimus ista togæ.
Fabritij, Curij, Detij, tetriciq; Catones,
Seruat & intactos, quæ Patauina thoros,
Vitent ne quitias nostri lususq; libelli.
Sed legat hos Curius, Fabritiusq; tamen.
Dum modo uestalis cognoscat furta puellæ,
Et non ludatur dum modo pelle sua.

CVPIDO AD MONACHAS.

Vos nunc lasciuæ Veneris uos furta maritæ,
Et recitate iocos, concubitusq; sacros.
Et personatos iam quælibet edite lusus,
Sæpius hic cunnos plurima lingua sonet.

CATTA ET IVTTA LVTHEri & Spalatini uxores.

Iutta. *Cum te secessu latitans incuruat amator,*
Qua monachum cælas arte fututa tuum?
Catta. *Intraui quoties sciunctæ limina cellæ,*
Intus ubi cantans otia amator agit.

Siue

Siue mihi blando petulans arriſerit ore,
Siue manu tepidos fouerit ille ſinus.
Obſtruo tum ſedem foribus, ueloq;, ſeraq;.
Oblinitur ſtuppa, rimula ſi qua patet.
Demitur & ſtrepitu, ſi qua eſt ſuſpitio lecti.
Interea penis promitur ipſe mihi.
Et tum ſecretæ terebrantur uiſcera uuluæ,
Quemq; premat cunnum dulcis amator habet
Sumq; ubi ſollicito ſatis ipſa fututa timore,
A ſolito redeo rurſus amore domum.

ELSA ET IVTTA IONAE & Spalatini uxores.

Hinc ego diſcedam chariſſima Iutta ualeto, Elſa.
Quid properas adeo, ſi potes Elſa mane. Iutta.
Ni properem ſubito, me diceret iſſe ſututum, Elſa.
Vir meus ut noſti ſuſpitioſus homo eſt.
An ne potens ſatis eſt? Elſ. ut dicas eſſe ſpadonẽ, Iutta.
Vt capo gallinas diligit, atq; nequit.
Baſia ſæpe mihi dat, uerbis ſæpe iocatur
Teq; amo dicit ego, nec ſatuiſſe poteſt.
Hoc queror, hæc eadẽ quoq; me fortuna fatigat. Iutta.
Hæc tibi cum noſtra iuncta querela uenit.
Strenuu, eſſe meus conatur ſæpe maritus.
Sæpe ſolœciſmum mentula parua facit.

CATTA, IVTTA, ELSA.

Catta. O fortunatæ nimium, nimiumq; beatæ,
Quarum uir totics causa doloris abest.
Augustam petijt, petijt Brunonis & arces,
Et quæ Mœniaco mœnia cincta uado.
Interea dulces pariter nutritis amores,
Pectoris excussas comprimitisq; faces.
At meus ipse sedet cælati tutor amoris,
Et coram cunno permanet ille meo.

IVTTA.

Me bene fœlicem potuisses Elsa referre,
Cum foret Augustæ uir meus atq; tuus.
O mihi fœlices iuuenes, & amore secundi,
Quas ego non cœnas, concubitusq; tuli.
Huc illuc ibam, hic subito futuebar, & illic.
Lux potuit mœchos, noxq; habuisse suos.
Vno nempe die deties ego sæpe fututa
Nocte habui taurum, nec minus ipsa meum.
Dij tibi dent quæcunq; uelis Augusta beata,
Quæ mihi tum Veneris gaudia tanta dabas.

ELSA.

Augustæ floreto diu, celebrata puellis,

Mœnia

Mœnia, uos Veneris conciliastis opes.
O Venus, ô dulcis Veneris mihi grata uoluptas,
O uos concubitus, delitiæq; thori.
Tum mihi mẽsa meos iuuenes mea gaudia pauit,
Nunc his nunc illis congrediebar ego.
Et nunc ille die, sed & hic me nocte tenebat.
Vix habuit cunnus otia parua meus.
Ipsa silvigenea pascebar adultera uulua,
Et Veneris succo pinguior illa fuit.
Tot iuuenes toties nostrum pressere cubile,
Copia iuditium est sæpe morata meum.
Illeq; post camerã, sed et hic sub fronde latebat,
Sepe fui gradibus, sæpe fututa thoris.
Cæsaris alma dies, & tempora læta puellis,
Concubitus semper uos canet ipse meus.
Vos mihi mellitos bene tum donastis amores.
Quo mihi uir nobis tempore raptus erat.

IVTTA.

Ecquid & ipsa tuos recitabas mollis amores,
Atq; fututori præmia larga dabas.
Iactauit reges cum Vindelis ora potentes,
Et tenuit monachum Francia terra tuum.
Orgia sunt Bachi clamabas Cetta Lutheri.
Hec maneant nobis, cætera festa sinam.

Sanctorum docta reprimit meus arte Lutherus,
Sed tibi Bache tuos approbat ille dies.
Cedat Fabritij coniunx, & nupta Catonis,
Et casto cedat sponsa Sabina thoro.
Iutta ueni, tuq; Elsa ueni, sanctæq; puellæ,
Quæ Venerem colitis, Lampsiacasq; faces.
Vt chorus hic totus lasciuis rideat actis,
Nunc uolo, nunc pueris, nũc date nocte uiris
Ludite cum pueris, iuuenes & amate maritæ,
Illa foras subito si qua rubescit eat.
Quælibet ohe Venus clamet, Venerèq; loquatur
Oreq; iam uestro mentula magna sonet.
Quæq; dies Saturnales, & bachica festa
Excolat, à nobis ipse Lutherus abest.

CATTA.

Vindelis, & nostros nutriuit chalcis amores,
Inq; sinu semper dulcis amator erat.

IVTTA.

Sed quoniã memor es meritæ mihi Chalcidos ipsa
O mihi quæ Chalcis tempora blanda dedit.
Quot iuuenes habui, quot mœchos nocte serena.
Ah quotics una nocte fututa fui.

Catta

CATTA ET AMATOR.

O iuuenis fœlix, ô formoſiſſime ſalue.
Ah nimium lento pulcher amator ades.
Sed quoniam tu ſtella uenis, & lucifer ortus,
Te genuit rutilans Memnonis ipſa parens.
Ecquid concubitus mihi rurſus inire laboras.
O mihi luminibus charior ergo ueni.
Fœlix aura ueni, feruentis & aura Diones,
O Dulcedo ueni, ſuccus et ipſe ueni.
O mihi grata quies, ô dulcis amator, & aura,
Frigore me reficis dum calet igne femur.
Ah ſalue iuuenis tu talis nempe fututor,
Qualis in amplexu non fuit ante meo.

AMATOR.

Ampla licet tibi ſit, tamen eſt dulciſſima uulua.
Non puto quod lento uenderet ipſe tuus.
Baſia mille mihi, da baſia Catta Catulli.
Munus & iſtius nobile paſſer erit.
Et faciam Veneris ſuper hæc tibi gaudia mille.
Dulciter & cunnus ſentiat illa tuus.
At tibi dum futuo moueatur & inguine culus,
Murmuret & labris lingua diſerta tuis.

CATTA.

Si non ſtare uelit tibi mentula, ferreus eſſes,
Dum uolo tam blande mollis amica dare.
Inſtes ergo precor, facias & uulnera cunno,
Sentiat & uerber ſeptima coſta tuum.

Amator. Blanditias, uoceſq; quibus mea mentula ſurgit,
Adde, nec affixas tu retineto nates.

Catta. O mea uita, meum pectus, mea lumina chara,
Eſſe negem melius cum Ganymede Ioui.
Sic Venus ipſa iuuat, ſic tu me nempe reſoluis,
Vt refici tibi me uix ego poſſe putem.

Amator. Blanditias neſcis, dabo dic tibi præmia magna,
Et dabo munifica grande numiſma manu.
Hæc mihi ſi dederis, ſpumeſcet in inguine cũnus,
Vuluaq; dictura eſt ſum ſatiata ſemel.

Catta. Ah modo tu multum futuas, en accipe denos
Aureolos, dum uir neſciat iſta meus.

SPALATINVS ET IVTTA.

Spalatin. Quid ſit quod ſemper tu ſis tam Iutta ſuperba,
Te ſeruus pariter te domus ipſa pauet.

Iutta. Iraſcor merito, quod ſim tibi nupta Spadoni.
Qui ſequeris cuſtos, aſſiduuſq; comes.
Quando caco ſequeris, ſequeris cũ mingo cloacis
Quicquid ago præſto es, ſuſpitioſus homo es.
Nec ridere mihi, nec tu permittis amare,

Tu mihi

Tu mihi uis nebulo cuncta licere minus.
Ludere me prohibes, iuuenũ prohibesq; choreas
Mallem sacrifici charior esse coqua.
Corripis, obserues, metuis ne forte papillas
Tangendas alijs prostituisse uelim.
Si loquor ad iuuenes quereris, iurasq; p hircos,
Et uix à plagis abstinet ista manus.
Si conuiua meos amplexus forsitan ambit,
Amplecti uxorem cepit & ille tuam.
Clam tu succenses simul & suspiria ducis.
Te quod sis natus suspitione puto.
Aspicis interdum rugata fronte sodales,
Sordidus & numeras pocula quanta bibant,
Nimirum metuis, ne forte liquore soluti
Incipiant mammis inseruisse manus.
Si Tyrias sumpsi uestes, si fimbria cultus
Distinguit, clamas nempe placere cupis.
Si festiua peto zonam, pextq; capillos,
Exclamas iuuenes hæc meruere tui.
Desine non possum talem mihi ferre maritum.
Ah nimium metuis tu Spalatine Spado.
Dum me sic tractas, nubant tibi Mænades ipsæ,
Et iaceat nostro Tisiphoncia thoro.

CATTA, IVTTA, ELSA.

Discere

Catta. Discere iam primum coniunx ego cogor amare,
Audiui flammas uix amatricis aquæ.
Audieram Daphnen, quam fabula nota poetis
Iactitat, & pecudes, Pasiphaesq; thoros.
Fabula prisca fidem meruit, iam credite tauro,
Et me uel nuptam sæua libido mouet.
Penelopen me forte sibi putet esse Lutherus.
Hoc prohibet scabies, cunnus & ipse uetus.
Non satis ille meus futuit me nocte Lutherus,
Forsitan hoc etiam præ pietate facit.
Vt modo me futuat per me sit & impius ille.
Me lasciua Venus, meq; amor igne premit.
Vt non ille sciat, quando libet ire fututum,
Me doceas artes Elsa diserta precor.
Scilicet hoc fœlix tu diceris esse magistra,
Hosce dolos mœcho sæpe fututa tenes.

IVTTA.

Me latet ars, sed forma tamẽ mediocris amandi
Nota mihi est. Si uis noscere, disce feram.
Non tam stulta tibi es dicas ut Catta marito,
Sis ad amatoris tu quod itura domos.
Longe alias fingas causas, & uerba Luthero,
Ad mœchum quoties longius ire uoles.
Aut tu uicinam, aut ægram simulabis amicam,

Aut

Aut reseras iam nunc ipsa macella petam.
Aut nunc ad fratrem tendas matremq;, patrēq;,
Non puto se iungat quod comes ille tibi.
Et sis ut fingas quæuis mendacia uelox.
Semper & ad causas ingeniosa nouas.
Quis sit præterea nosti præceptor amoris,
Si latium calles, hunc quoq; sæpe legas.
Casus ubiq; ualet, semper tibi pendeat hamus.
Quo minime reris gurgite piscis erit.
Cum legit ille sacros ut nosti Catta prophetas,
Seu tibi quid forsan quod graue tractat habet
Tu discede cito, capias ut basia mille,
Post modo plus deties ipsa fututa redi.
Interdum fingas te balnea uelle subire,
Interdum scaphio uelle sedere tuo.

ELSA.

Ipsa noui nihil inde refers charissima Iutta,
Vtor ego quæ sunt his meliora tuis.
O quoties etiam decepi nocte maritum,
Et quoties tenuit clausa culina duos.
Sæpe mihi mœchus prætensa ueste latebat.
Sæpeq; cum tereret non uidet ille tamen.
Sunt mihi secessus, quin est occasio furti,
Dissere re ille uiro cum solet arte tuo.

Catta

CATTA.

Hei mihi quàm uobis Dij ſunt in amore ſecundi
Veſtraq; per placidas cymba uagatur aquas.
Abſunt ſæpe uiri, uos indulgetis amori.
At me torquet amor, torquet et ipſa Venus.
Et meus ille domi podagra, chiragraq; tenetur,
Tutor adeſt cunni ſemper & ille mei.

IVTTA.

Hac ego præcipue ſum fœlix ſorte marita.
Sæpe queo ſutui, dum Spalatinus abeſt.

CATTA ET LVTHERVS.

Lutherus. *Catta ueni mea Catta ueni, uis eſſe ſututa.*
Mentula poſſe ſibi ſe putat arrigere.
Experiar ſi uis, age ſemiſupina recumbe.
Hem tibi tolle, tene pollice Catta tuo.
Catta. *Labitur ecce tibi, non arrigit ipſe Priapus.*
Lutherus. *Sic digitis mulce, ſic mihi Cetta frica.*
Catta. *Languida quid prodeſt tractare uirilia dextra,*
Mentula ſi prima concidit ipſa uia?
Lutherus. *Ergo quid faciam? Cat. Venerē differre iubebo.*
Cras cum uina bibes, uena reſurget iners.

SPALATINVS ET IVTTA.

En mihi

En mihi cancscunt tonsa sudaria barba. Spalatin.
Tu facis hoc, seruas dum minus ipsa fidem.
Quæ seruare fidem poterit coniuncta Spadone, Iutta.
Anno qui poterit uix sutuisse semel?
Mentiris, tibi sum lasciuior ipse Catullo. Spalat.
Ecquid eras nuper lutta sututa mihi.
Me sutuis deties, sed sentio uix semel istud. Iutta.
Vt sutuas toties me iuuat ergo nihil.
Sentio nil tibi dum sutuor, nisi forsitan unum,
Quod queror à labris puncta marita tuis.

ELSA ET IVTTA.

Nimirum tollas petulanti splene cachinum,
Si nosses etiam quos scio Iutta sales. (absit.
Dic quid sit. El. Pudet ista loqui. Iut. Dic arbiter Iutta.
Siue obscœna putas, seu minus, ista refer.

ELSA.

Alter dum sutuit, tum forte supercuenit alter,
Illeq; conatur me quoq; uti sutuat.
Alter abit subito, te prodam dixit & alter,
Ni facias, prodam, te quoq; uti sutuam.
Sed deformis erat sparso ceu rusticus ore,
Non sutues dixi me puto si sapiam.
Te sutuam dixit, dixi si forte maritus
Iusserit, ipsa nego, non sutuisse potes.

Aut futue, aut prodare refert, bracha sq; resolue.
Quiq; stetit penis sesquipedalis erat.
Hunc postquàm uidi, uicit me sæua libido.
Quodq; petit cunno nempe fututa dedi.
At mihi tum coſtam septenam uenit aduſq;
Mentula, dum grandis uſcera laxa subit.

CATTA ET LVTHERVS.

Catta. Rhenanos ſamio tibi uaſe propino racemos,
Pocula plena uides euacuata mero.

Lutherus. Te potare decet gemma, quæ nupta Lutheri
Diceris, & noſtri priſca Meduſa ſoli.
Largius ipſa bibas, faciant ut uina calores,
In Scaphio cunni nocte lauabo tui.

IVTTA ET SPALATINVS.

Iutta. Nubere quæ poterit poſt me Spalatine puella,
Eſſe poteſt ſtygij perſephoncia Iouis.

Spalatin. Dij te ſeruaſſent, nunquid tibi diſplicet ille,
Qui toties mollis te futuiſſe poteſt.

Iutta. Quod ſi tu futuis, bene tum futuere Spadones,
Ex Spalatino ſic potes eſſe Spado.

Spalat. Proh ſcelus immenſum crimenq; libidinis huius.
Te futuat Dæmon, te futuantq; ſues.

Quis

Quis poterit tantũ Veneris compleſſe barathrũ
Quis poterit ſtygios euacuaſſe lacus.
Ecquid tu futuis, dum cunnum lingere noſti, Iutta.
Et futuiſſe ferè eſt res peregrina tibi?
Inſtabam nuper deties Spalatine fututo,
[illegible]
Non futuam quamuis omni te nocte monebas,
Tempus erit potero cum dare ſæpe tibi.
Nunc & inextinctæ facis eſſe libidinis ipſe,
Quam mihi qui poſsit uincere nullus erit?
O mendax nebulo quæ tecum miſceat artus,
Poſsit & ingenuum conſeruiſſe femur?
Tam male turpis oles, quàm non fullonis auari
Teſta uetus, canis & putrida facta cutis.
Amplius ipſa tuum coniunx nec adibo cubile,
Communis tecum nec mihi lectus erit.
Complectarq; meum nec tu prohibebis amicum,
Me futuat ſeruus, dum Spalatine uides.
Mille dabit Iuttæ pulcher laſciua iuuencus
Baſia, plus deties qui futuiſſe poteſt.
Tecum prandebo, ſed ſic diuiſa recumbam,
Vt non tangantur corpora noſtra tuis,
Oſcula rara mihi, ſed non ea tu dabis ultro,
Cum dederis unum, tum dabis illa mihi.
Si potes iſta pati, forſan tibi Iutta manebit,
Si minus, ipſe alios tu futuiſſe ſinas.

Dum ſum nupta tibi, cogor ſatis eſſe fututæ.
Seu me tu futuas, ſiue alius futuat.
Sin futuiſſe nequis, & onus perferre recuſas,
Inueniam pro te qui futuiſſe uelit.

LVTHERVS AD CATTAM.

Vrbis fama tuæ, laudatæ gloria formæ,
O & ueſtalis palma decuſq; togæ.
Inter formoſas longe pulcherrima nymphas,
Es mihi luminibus charior ipſa meis.
Inguina nempe tui ſpirant opobalſama cunni,
Flatus & ipſe tuus, quæ cadit aura croco.
Poma per hybernas quod miteſcentia cellas,
Arbore quod uerna fragrat odorus ager.
Hoc etiam niueum mammis tibi pectus odorat,
Turgeſcis tepido corpora noſtra ſinu.
Stella maris ſalue, ſalue mihi lucifer ignis,
His mihi da fœlix oſcula blanda thoris.
Hunc ego uix cunnum poſſem tibi uendere mille
Aurcolis, iterum ſemiſupina iace.

IVTTA. SPALATINVS.

Pullus abortiuo nec cum putreſcit in ouo,
Sic nec ad Albiacas putre cadauer aquas.
Nec ſic hircus olet, quam ſordet ſpiritus oris.
Quiq; ſub axillis fœtet odore tuis.

Os ma-

Os male Iutta mihi, tibi cunnus olere uidetur, Spalat.
Nunc uter ergo tibi, dic mihi, peius olet?

ELSA ET IVTTA.

Te futuit mœchus, futuit te Iutta maritus, Elſa.
Vnum ſi cunnum miror uterq; premit.
Quod futuat duplex unam tibi mentula uuluam
Non puto, ſed cunnos te puto habere duos.
Aſt unum futuit duplex me penis habentem. Iutta.
Attamen eſt duplex, uulua ſit una licet.
Hoc dubitas uolucris clamãs ænigmata ſphingos.
At ſunt Phœbcio uera magis tripode.
Cum do Iutta uiro, cunnum ſuppono coacta,
At cum do mœcho blanda reduco nates.
Eſt mihi ſic duplex cunnus, cum ſit tamen unus.
Sic ænigma meum percipis ipſa puto.

CATTA ET IVTTA.

Siue hymenæus habet poſitis conuiuia menſis, Iutta.
Siue alias iactat ſplendida menſa dapes.
Qui fit quod iuuenes nolint nos ſæpe locare,
Et maneat noſtro ſæpe querela thoro?
Et niſi tu forſan ſic quaslibet ipſa locares,
Diſcubitus teneant ut bene quæq; ſuos.
Vnguibus inde foret ſectis perſæpe duellum,
Læderet & roſeas aſpera pugna genas.

Catta. Hoc dubitant iuuenes etiam persæpe diserti,
Et quam quid deceat, non bene nosse queunt,
Quæ sint præpositæ, uel quæ sit episcopa scire,
Difficile est fateor, nec leue munus habet.
An quoq; præpositas possint æquare magistræ,
An quoq; doctrices præpositæ superent.
Quæ tibi maiores, & nobilitate minores,
Quæ dici doctrix, quæue magistra uelit.
Quæ potius præses, quàm doctrix esse laboret.
Nobilius nomen quæ generosa petat.
Quæ super attendens dici, uel episcopa malit,
Vt sit lux mundi uix tamen ista sciet.

ELSA ET IVTTA.

Elsa. Annò uix toto putò me semel esse fututam.
Et me uir semper dicit amare meus.
Meq; tenet solus, soli uult esse maritam,
Vellem alios sineret, cum minus ille potest.
Iutta. Ergo quid queritur, quæ tum tibi causa roganti
Redditur, hic poterat quod futuisse minus:
Elsa. Vesicam queritur uexet quod calculus asper,
Vrinæ uetitus lædat & exta liquor.
Iutta. Ignoscas misero, dum non est sanus ascllo,
Nam cum non mingat, qui futuisse queat?
Vt me non futuat, fingit mendacia sæpe:
Elsa mihi dentes, inquit & ille, dolent.

Indul.

Indulget cunno meus hic dum nocte maritus, Iutta.
Qui potius dici debuit ille Spado.
Perè fuit uulua rudibus, cunnoq; fluenti
Extincta, fabilio ni rediisset iners.
At postquàm futuit semel, hic in fine cacauit.
Tam fortis longa nocte fututor erat.
Tantus odor fuerat credas, ut nempe uiderer
Latrina infelix esse fututa mihi.
Et cacat, & mingit lecto meus ille propheta, Elsa.
Si quando uetitas calculus urget aquas.

IVTTA ET CATTA.

Ille tuus quondam iuuenis, iam nempe Lutherus Iutta.
Ille senex, cunno par minus ille tuo,
Ecquid iam uitam sibi uelict habere priorem.
Anne dies condit mollior ipse suos?
Quantum Chaonijs aquilæ præstare columbis, Catta.
Et quanto melior ansere fertur olor.
Quàm ueteres celsa surgunt tibi fronde cupressi
Inferius quanto crescit amara salix.
Posterior tanto est melior sibi uita priore,
Iam superat sacras ipse prophanus opes.
Antea uix Cereris mendico frusta dabantur,
Cascolos raros saccus et ipse dabat.
Nunc sotijs pulsis amplos tenet ille penates,
Solus & in sacra nunc regit ille domo.

Nunc uirides hortos, et nunc frumenta, merũq;
Principe donatum munus auarus habet.
Antea castus erat, Veneris nunc castra secutus
Me futuit dominam sæpius ille suam.

Iutta. *Quamuis sæpe refert, hæredi nulla relinquam*
Prædia, non hæres ullus habebit opes.
Attamen ille domos, & claros extruit hortos,
Penèq; Leucorium subiecit ille sibi.
Et nihil hæredi se uelle relinquere dicit.
Verum est, confitiet luxuriosus opes.

CATTA AD ANCILLAM.

Aureolis denis est emptus nocte Priapus.
Miraris pretiu n tam graue, magnus erat.

IVTTA ET CATTA,

Iutta. *Ecquid Castorio tu sæpe Valente fututa es?*
Catta. *Quo? Iut. cui cognomẽ paruula Bibra dedit.*
Catta. *Nescio. Iut. quid nescis clarè tamen ille fatetur,*
Et qui nec mendax, nec solet esse loquax,
Nõ Helenes frater, sed erat tibi Castor amator,
Non tibi frater erat, Castor amator erat.
Non soror esse uelim, foret hic si Castor amator
Sis Helene licèat, non tibi frater erit.
Catta. *Scilicet hæc docte nosti mihi Iutta iocari,*
Et legis Aonijs carmina facta modis.

Audie-

Os male Iutta mihi, tibi cunnus olere uidetur, Spalat.
Nunc uter ergo tibi, dic mihi, peius olet?

ELSA ET IVTTA.

Te futuit mœchus, futuit te Iutta maritus, Elsa.
Vnum si cunnum miror uterq; premit.
Quod futuat duplex unam tibi mentula uuluam
Non puto, sed cunnos te puto habere duos.
Ast unum futuit duplex me penis habentem. Iutta.
Attamen est duplex, uulua sit una licet.
Hoc dubitas uolucris clamãs ænigmata sphingos.
At sunt Phœbeio uera magis tripode.
Cum do Iutta uiro, cunnum suppono coacta,
At cum do mœcho blanda reduco nates.
Est mihi sic duplex cunnus, cum sit tamen unus.
Sic ænigma meum percipis ipsa puto.

CATTA ET IVTTA.

Siue hymenæus habet positis conuiuia mensis, Iutta.
Siue alias iactat splendida mensa dapes.
Qui fit quod iuuenes nolint nos sæpe locare,
Et maneat nostro sæpe quercla thoro?
Et nisi tu forsan sic quaslibet ipsa locares,
Discubitus tenent ut bene quæq; suos.
Vnguibus inde foret sectis persæpe duellum,
Læderet & roseas aspera pugna genas.

Catta. Hoc dubitant iuuenes etiam perſæpe diſerti,
Et quam quid deceat, non bene noſſe queunt,
Quæ ſint præpoſitæ, uel quæ ſit epiſcopa ſcire,
Difficile eſt fateor, nec leue munus habet.
An quoq; præpoſitas poſſint æquare magiſtræ,
An quoq; doctrices præpoſitæ ſuperent.
Quæ tibi maiores, & nobilitate minores,
Quæ dici doctrix, quæue magiſtra uelit.
Quæ potius præſes, quàm doctrix eſſe laboret.
Nobilius nomen quæ generoſa petat.
Quæ ſuper attendens dici, uel epiſcopa malit,
Vt ſit lux mundi uix tamen iſta ſciet.

ELSA ET IVTTA.

Elſa. Anno uix toto putò me ſemel eſſe ſututam.
Et me uir ſemper dicit amare meus.
Meq; tenet ſolus, ſoli uult eſſe maritam,
Vellem alios ſineret, cum minus ille poteſt.
Iutta. Ergo quid queritur, quæ tum tibi cauſa roganti
Redditur, hic poterat quod futuiſſe minus?
Elſa. Veſicam queritur uexet quod calculus aſper,
Vrinæ uetitus lædat & exta liquor.
Iutta. Ignoſcas miſero, dum non eſt ſanus aſcilo,
Nam cum non mingat, qui futuiſſe queat?
Vt me non ſutuat, fingit mendacia ſæpe:
Elſa mihi dentes, inquit & ille, dolent.

Indul.

Indulget cunno meus hic dum nocte maritus, Iutta.
Qui potius dici debuit ille Spado.
Penè fuit uulua madidus cum nocte fluenti
Extinctus, subito ni rauſſet ineis.
At poſtquàm futuit ſemel, hic in fine cacauit.
Tam fortis longa nocte fututor erat.
Tantus odor fuerat credas, ut nempe uiderer
Latrina infelix eſſe fututa mihi.
Et cacat, & mingit lecto meus ille propheta, Elſa.
Si quando uetitas calculus urget aquas.

IVTTA ET CATTA.

Ille tuus quondam iuuenis, iam nempe Lutherus Iutta.
Ille ſenex, cunno par minus ille tuo,
Ecquid iam uitam ſibi uelict habere priorem.
Anne dies condit mollior ipſe ſuos?
Quantum Chaonijs aquilæ præſtare columbis, Catta.
Et quanto melior anſere fertur olor.
Quàm ueteres celſa ſurgunt tibi fronde cupreſſi
Inferius quanto creſcit amara ſalix.
Poſterior tanto eſt melior ſibi uita priore,
Iam ſuperat ſacras ipſe prophanus opes.
Antea uix Cereris mendico fruſta dabantur,
Caſcolos raros ſaccus et ipſe dabat.
Nunc ſotijs pulſis amplos tenet ille penates,
Solus & in ſacra nunc regit ille domo.

Nunc uirides hortos, et nunc frumenta, merũq;
Principe donatum munus auarus habet.
Antea castus erat, Veneris nunc castra sequutus
Me sutuit dominam sæpius ille suam.

Iutta. *Quamuis sæpe refert, hæredi nulla relinquam*
Prædia, non hæres ullus habebit opes.
Attamen ille domos, & claros extruit hortos,
Penèq; Leucorium subiecit ille sibi.
Et nihil hæredi se uelle relinquere dicit.
Verum est, confitiet luxuriosus opes.

CATTA AD ANCILLAM.

Aureolis denis est emptus nocte Priapus.
Miraris pretium tam graue, magnus erat.

IVTTA ET CATTA,

Iutta. *Ecquid Castorio tu sæpe Valente fututa es?*
Catta. *Quo? Iut. cui cognomẽ parnula Bibra dedit.*
Catta. *Nescio. Iut. quid nescis clarè tamen ille fatetur,*
Et qui nec mendax, nec solet esse loquax,
Nõ Helenes frater, sed erat tibi Castor amator,
Non tibi frater erat, Castor amator erat.
Non soror esse uelim, foret hic si Castor amator
Sis Helene liceat, non tibi frater erit.
Catta. *Scilicet hæc docte nosti mihi Iutta iocari,*
Et legis Aonijs carmina facta modis.

Audie-

Audieram Bibrę te ſæpe fuiſſe fututam, Iutta.
Et digitis illi ſcripta dediſſe tuis.
Audieras, & fama fuit, tibi forſan amores, Catta.
Et potuit flammas illa tuliſſe meas.
Noſcere Catta ſuo poteris quæ ſcripſit amanti,
Dum geminat lachrymas facta litura ſuas.
Hanc tua de Pariſi lento tibi Catta Valenti
Mittit, ut agnoſcas munus amantis habe.
De lachrymis factas bene uideris eſſe lituras,
Cernis ut eſt noſtris humida charta genis.
Reſpicies forſan, ſi me non ſpernis amantem.
Feſta dies aderit, qua tua ſcripta legam.
Caſtoris hæc etiam contingat epiſtola dextram,
Perueniatq; aures iſta querela tuas.
Sola meum modo ſi neſcis ego Catta Valentem
Vltra promiſſum tempus abeſſe queror.

ELSA ET CATTA.

Quid miſera obſcuras uultus tibi Catta ſerenos,
Triſte dolor mœſtus quis tibi pectus habet?
Num quereris monacho te non ſatis eſſe fututã?
An noua forte tibi cauſa doloris adeſt?
Caſtoris urget amor, ſæuiq; Cupidinis arcus. Catta.
In noſtros requies non uenit ulla thoros,
O penis fœlix, ô mentula ſeſquipedalis,
Illa meos cunnos diſtrahit illa meos.

Ipſa licet dicar uarias regina per urbes,
Imperio tamen eſt charior illa meo.
Heu quoties iſtum ſenſerunt uiſcera neruum.
Ah quoties iſtum ſeptima coſta tulit.
Sed doleo quod ſit ſine damno nulla uoluptas,
Et ſua damna ferox Elſa priapus habet.
Iſta meum fecit laxatum mentula cunnum.
Author diſſidij, cauſaq; Caſtor erit.
Vir quoq; cõqueritur laceratas crimine uuluas.
Has etiam ſenſit Caſtoris eſſe uias,

CASTOR ET LVTHERVS.

Valens à Bibra. *Inſimulare potes mendax me criminis huius,*
Et potes hæc falſus turpia uerba loqui?
Lutherus. *O ſcelus, ô facinus, ſecliq; infamia noſtri.*
Flagitium patriæ Bibra perenne domus.
Val. à bib. *Nõ genus ergo meum per te mihi turpe feretur,*
Inq; domo patriâ non mihi crimen erit.
Lutherus. *Hic moriere die, ſcelus hac tu luce peribis*
Obrutus Albiacis turpis adulter aquis.
Auſus es has nobis ſic amplas reddere uuluas,
Et mihi legitimos Caſtor inire thoros.
Tam laxus Cattæ eſt cũnus, quàm culus equarũ,
Mcientis mulæ quàm tibi uulua foret.
Pileus & lati capitis, fornacis & ora,
Quam uetus à denſa calceus udus aqua.

Quàm

Quàm frõdatoris brachæ, manicæq; prophetæ,
Nomine de patrio quem pudet esse coquum.
Hanc cum forte brcui futuo sub nocte Lutherus
Pileolum hirsutum me futuisse puto.
Vos cessate precor, puto iam satis esse fututum, Lauerna.
Furtaq; uos fures iam recitate mihi.

SCHOENEIVS ET CORVVS.

Tristia pendentis deflemus funera fratris, Schœneius
Tu fratri lachrymas funde marita meo.
Quid facis in celsa frater charissime furca.
Hei mihi si coruis esca futurus eris.
Quàm male tu liquido madefactus in æthere pen
Scilicet hac pœna non bene dignus eras. (des
O mores dicam, rursusq; ô tempora dicam,
Vsus prisce iaces, lex quoq; prisca iaces,
Qui paruos tantum fures pendere iubebas,
En quoq; iam magnos illaqueasse licet.
Millia triginta bis tu furatus es æris,
Et laqueum collo tam male frater habes.
Quid gemis, & fratris desles Schœneie funus, Coruus.
Perfectum Lachesis non reuocabis opus.
Non Danaæ lymphas, non Saxum Sisyphus ipse,
Non exorabit Tantalus amne sitim.
Rursus Aloidas referent non tartara fratres,
Anguipedes non est Aethna datura tibi

Non rota ceſsabit, Tityon non rodere uultur
Deſinet. At ſcelerí debita pœna manet.

Schœneius Vos quæ pulla deæ duxiſtis ſtamina fratri,
Veſtra ne ſunt nulla fila tenenda prece?
Sic fuit in fatis, ferres ſuſpendia frater,
Terreresq; tuam flebilis umbra domum.

Coruus. Deſine tam maeſtas triſtis Schœneie querelas.
Et crimen fratris uoce tuëre tui.

Schœneius Hei mihi qua potero furtum defendere uoce,
Heu ſemel, heu ſatis eſt, flebile pendet onus.

Coruus. Prudens conſilium Corui Schœneie ſequutus
Quo tu defendas nobile crimen habes.

Schœneius Dic precor ô auium clariſsime corue rapinis.
Qualiacunq; refers candide Corue ſequar.

Coruus. Leucorij dabit hoc uxor regina Lutheri.
Aurcolos centum ſi potes ipſe dato.
Munera ſi dederis ſuadebit nempe Luthero.
Placatur donis ſcilicet illa datis.
Hac tibi ſi fuerit defenſor in arte Lutherus.
Rem factam poteris tutus habere tibi.
Ipſe tibi inueniet diuerſa ſophiſmata libris.
Crimina defendet qualiacunq; tibi.

Schœneius At mihi non nota eſt noſtri regina Lutheri,
Vſus amicitiæ nec fuit ante mihi.

Coruus. Eſt mea nota illi ſi neſcis uita, fideſq;.
Eſſe puto ueras huius amicitias.

Ipſe cibos una capio, capioq; quietem.
Quæq; illi domus eſt, eſt domus illa mihi.
Inſuper & monachas, ſeruas, ſeruoſq; gubernо.
Res agitur cura, conſilioq; meo.
Mira refers, illam ſed forte ſimul futuiſti, Schœncius
Dum totas ſolus res agis ipſe domus.
Coruc ui de, ne tu futuas, dum nempe gubernas.
Ne futuas illic dum capis ipſe cibos.
Ne futuas, illic dum tradis membra quieti,
Ne futuas, ſeruos dum regis ipſe domo.
Ne futuas, dominæ rebus dum conſulis ipſe.
Ne futuas, dum ſic charus es ipſe uiro.
Ne futuas, dum ſic tu nempe domeſticus eſſe
Diceris, atq; tenes limina, ne futuas.
Hæc eſt uana fides. Schœ. certe nil certius illa. Coruus.
Hanc futuis, dum tu res agis ipſe ſuas.
Sed quid tu rides. Cor. Vt falſus es. Sch. ergo fu-
Nam uerā riſus prodi iit iſte fidem. (tuta eſt.
O quoties illam ſubigis ſcribente Luthero.
Ah quoties eſt clam nempe fututa tibi.
Iſta dabit ſuccos nimirum uulua priapo.
Nimirum ſponſo dat ſatis illa ſuo, Coruus.
Vera fatere mihi, quoties illam futuiſti? Schœncius
Hoc ego non fatcor, ſed fatcor quod amet. Coruus.
Quodq; illi placeam, et uero ſim iunctus amore.
Quodq; peto mihi ſit nempe datura lubens.

Ibi-

Schœncius Ibimus ergo simul, referamq; numismata mecũ,
Quotq; iubes nummos ipse daturus ero.

Corvus. Leucorij salue regina superba Lutheri,
Et centum aureolos hoc tibi munus habe.
Effice defendat Schœncia furta Lutherus.

Catta. Expectate parum mox reditura petam.

Lutherus. O mihi grata quies, ô dulcis cura uenito,
Rursus in amplexus Catta recurre meos.
Basia da nobis, Veneris da gaudia nobis,
Et pete quod libitum est, qualiacunq; dabo.

Catta. Te peto ut exoneres Schœncia furta Luthere.
Hoc mihi si dederis, basia mille dabo.

Lutherus. Non sunt ista mei si nescis Catta laboris,
Non est officij litera nigra mei.

Catta. Cur hunc qui mensa natum, generumq; trucidat
E medio iudex eripis ipse foro?
Si uitas lites, si uitas sancte Luthere
Formam Rhomani iudiciumq; fori.

Lutherus. Est uitium, si quid forsan nimis esse uidetur.
Codicis hæc res est, Cæsarciq; libri.

Catta. Tu tamen es Cæsar, tu rex, & pappa Luthere,
Arbiter & sancti diceris esse thori.
Cimicis est saccus Cæsar tibi, pappa prophanus,
Et tibi contemptum rex quoq; nomen habet.
Insuper in uarios latras regesq; duces q;.
Te timet omnis humus, te timet omnis aqua.

Te quoq;

Te quoq; cælicolæ metuunt, et tartara flammis,
Contemnis ſtygium nec minus ipſe Iouem.
Ergo cum tua ſit cœlo, terraq; poteſtas,
Ecquid & hos fures exonerare potes?
Hoc ſit grande licet, quia nil tibi Catta negare Lutherus.
Forte decet, lites exequar ipſe tamen.
Spargite fronde domos, fures celebrate Lauer- Catta.
Et celebres iterũ uos reparate choros. (nam
Res eſt uicta mihi, componitur arte libellus,
Diluitur furti, crimen onuſq; tui
Dedecus hoc tegitur, nec habet ſua crimina fur- Coruus.
Flagitium rurſus cepit & eſſe decus. (tum,
Eſſet furatus quoq; iam ſi millia centum,
Tam graue non ullum crimen haberet onus.
Semper honos, nomenq; tuum regina manebit, Schœnius
Dum potes & fures demeruiſſe, Vale.

BABYLONIDVM CHORVS.

Luſus, delitias, Cupidineſq;
Et cunnos dedimus Vale Luthere.
Appelles aliter licet Luthere.
Refert nempe parum, nihilq; refert,
Seu dicas ueteris dies Priapi,
Seu feſtum uocites tibi lupercal,

Seu

Seu floralia, quæ semel Catoni
Olim uisa fuere, siue malis
Ludos Cypridos esse, seu Dionæ,
Seu tu tempore Martias Calendas
Nostro forte uelis uocare, siue
Laruatas potius uelis maritas
Lusus, delitias, iocos, salesq;
Nostros dicere, tu potes, licebit
Seu uulnasq; Luthere, mentulasq;,
Seu cunnos laceros, pigrosq; penes,
Seu nuptas uocites licet fututas,
Quin & continuas fututiones,
Donamus tibi quas, Vale Luthere.
Cum πορναις pariter uale Luthere.
Rursus cum μοναχαις uale Luthere.
Rursus cum laceris uale Luthere
Cunnis, segnibus & uale priapis.
Cum πορνων μαχὶα uale Luthere.
Istas delitias, iocos, salesq;,
Cunnos, & monachas, facetiasq;,
Lasciuas ueneres, Cupidinesq;
Donamus tibi, sic uale Luthere.
Dum sic ipse uales, uale Luthere,
Denso pilcolo uale Luthere,
Quem tum te futuisse credis ipse,
Cum Cattam futuis. Vale Luthere.

L. PISAEI IVVENALIS
Monachopornomachiæ
Finis.

PAVCORVM EXEMPLA-
rium errores duo librario-
rum incuria com-
missi.

C 3. *facie* 1. *uersu* 13. *pro dispar &, lege par minus.*

Eodem fol. uersu 22. *pro frustra, lege frusta.*

PT
1743
L54M6
1539a

Lemnius, Simon
Lutii Pisaei Iuvenalis
Monachopornomachia

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY